

for tjenstlig Indberetning, det var en Sag, der drejede sig om, at Generalen og mange Officerer med ham vare ærefornærmede af Trafikministeren, og Generalen havde kun den ene Ting at gøre, at sige til Krigsministeren: Saaledes har jeg afgjort den Sag, saa maa Ministeren bestemme, om jeg skal forfølge den videre.

Angaaende Ministerens anden Udtalelse overfor Generalen, tillader jeg mig at spørge: Hvem havde forsynet sig, Trafikministeren eller Generalen? Montesquieu har skrevet en Bog, som hedder: *L'esprit des lois*. Han opstiller der det Spørgsmaal: Hvem er skyldig i Kri-gen? og han svarer: Ikke den, som erklærer den, men den, som gør Erklæringen til en Nødvendighed. Hvem er her Op-havsmanden til det hele? Det er Trafik-ministeren, han er den skyldige. Det erkendtes ogsaa af Regeringen, som det senere viste sig. Det var sikkert ikke Rege-ringens Tanke, da den ved sin Dannelse talte om Udrensning, at den skulde be-gynde at udrense blandt sine egne, men den har jo gjort det, idet den har ladet Trafikministeren bøde for den Fejl, han har begaaet. Jeg ser ikke bedre, end at Ge-neralen har handlet fuldkomment taktfuldt og tjenstligt, og der kan ikke være Tale om, at han har faaet en Tilrettevisning, saaledes som det er blevet insinueret. Der mangler i øvrigt en Oplysning fra den højtærede Krigsminister. Vi faa vel at vide, hvad han har sagt til Generalen, men vi faa ikke et Ord at vide om, hvad denne har svaret. Thi det kan dog med Rimelighed forudsættes, at naar den højtærede Minister kalder en Mand i den Stilling, den kommanderende General har, til sig, er det nærmest til en Samtale og ikke, som det er blevet sagt, for at give ham en Røffel, saaledes vil sikkert Mini-steren ogsaa se paa Sagen. Jeg antager derfor, at Ministeren har givet Generalen Løjlighed til at forklare sine Bevæggrunde til at handle, som han har gjort.

Jeg har belyst disse Sager, fordi de ere blevne dragne frem. Jeg er meget villig til at erkende, at der kan være Grund til at foretage Ændringer ved den militære Retspleje og ogsaa enkelte Æn-dringer ved den militære Straffelov, men jeg er imod, at det skal være det enkelte isolerede Tilfælde, der drages frem. Som paavist er der intet af de Tilfælde, her ere nævnte, der kan begrunde hverken det ene eller det andet, de kunne kun bruges til een Ting, men jeg skulde dog tro, at

den Tid var kommen, hvor den radikale Presse, i det mindste saa længe denne Re-gering sidder, vil tage Sagen paa en anden Maade og i mindre Grad gøre Hærens Befalingsmænd, særlig Officerskorpset, til Genstand for uafbrudte Angreb, der kun kunne virke til Skade for alle.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingen.

Næste Møde holdes i Morgen Torsdag Kl. 1 med følgende Dagsorden:

1) *Fortsættelse af Forespørgsel til Forsvarsministeren af Folketingsmanden for Præstø Amts 6te Valgkreds (L. Jessen) m. fl. angaaende en Revision af den militære Retspleje og Straffelovgivning.*

2) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Vederlag for Kontor-udgifter til forskellige Retsbetjent-embeder.

3) *Anden Behandling af:*

Forslag til Lov angaaende den nærmere Anvendelse af det franske Gramsystem i Handel med Ædelstene og ægte Perler.

4) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 156 af 27. Maj 1908 om nye Jernbane-anlæg m. v.

Mødet hævet Kl. 3⁵⁵.

61de Møde.

Torsdag den 10. Februar, Kl. 1.

Formanden: Vedkommende Udvalg har i Dag afgivet Betænkning over For-slag til Lov om Indfødsrets Meddelelse. Eksemplarer ville blive omdelte.